

og Børn hjemme, er langt vanskeligere stillede end de ugifte, der ikke har andet at passe end sig selv; selv om der skulde gaa noget i Skudder-Mudder for de sidste, er det dog ikke mere, end det kan genoprettes, naar de først kommer hjem. Jeg tror derfor, at det er rigtigt, at Lovforslaget eller rettere den højtærede Forsvarsminister — det staar jo ikke i Lovforslaget — har draget den angivne Linie.

Jeg skal ikke komme ind paa Detailler i Lovforslaget eller paa militærpolitiske Betragtninger. Det er, som det ærede Medlem, der talte paa Venstres Vegne (J. Pedersen), sagde, ikke Øjeblikket til nu at komme ind paa saadanne. Det er det ikke alene af den simple Grund, at en Drøftelse af vore militærpolitiske Forhold ikke blot kan komme til at dreje sig om vore hjemlige Forhold, men tillige vil kunne komme til at virke uheldigt udadtil. Skulde vi senere faa en lille hjemlig Krig om disse Forhold, faar vi tage den op, jeg haaber med godt Humør. Og kan vi blot naa ud over den nuværende vanskelige Tid nogenlunde helskindede, tænker jeg, at det nok ogsaa skal gaa med det andet.

Det glædede mig at høre, at det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Rambusch) sagde, at han vilde renoncere paa Udvalgsbehandling. Thi det forekommer mig, at man bør tage det mest mulige Hensyn saavel til det Mandskab, der skal indkaldes, som til det, der skal hjemsendes. De har et Krav paa hurtigst muligt at faa at vide, hvor det hele bærer hen. Og da ganske særlig de, der sidder i en Bedrift og maaske skal træffe forskellige Arrangementer, inden de skal i Trøjen. Jeg anbefaler derfor Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling.

Theilmann: Ogsaa mine Partifæller og jeg vil gerne give vor Tilslutning til dette Lovforslag, der bemyndiger Forsvarsministeren til at foretage de nødvendige Undtagelser fra Hærloven af 30. September 1909. Hovedformaalet med Lovforslaget er, som nævnt, at foretage en Ombytning af det indkaldte Mandskab. Det forekommer mig ganske naturligt, at man tænker paa at indkalde Rekrutterne tidligere, saaledes at ogsaa de unge værnepligtige kommer til at bære en Del af de

Byrder, som det ældre Mandskab hidtil har baaret. Jeg er ikke rigtig klar over, hvorledes Indkaldelsen af Rekrutterne skal foregaa. Der staar i § 1, at den skal foretages i forskellige Hold. Det blev i Folketinget omtalt, at der kunde opstaa Vanskeligheder for de unge indkaldte, der var paa Højskoler og Landbrugsskoler, og som havde gjort Regning paa først at skulle ind til Foraaret. Jeg finder nu ikke, at det at være paa Højskole eller Landbrugsskole er noget, som kunde veje til i Retning af, at man blev fritaget for Militærtjenesten og fik Udsættelse til Foraaret. Men jeg har ogsaa forstaaet det saaledes, at det kun er fortrinsvis, at disse Mennesker kan faa Udsættelse, idet Rekrutterne ikke skal indkaldes paa een Gang, men i Hold. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om jeg har forstaaet dette rigtigt. Fritager man Folk for Indkaldelse, fordi de opholder sig paa en Højskole eller en Landbrugsskole, kan jeg ikke se rettere, end at man derved lægger en Byrde paa det Mandskab, der allerede er indkaldt, idet det saa først senere kan blive sendt hjem.

Jeg skal i øvrigt ikke forlænge Debatten om Lovforslaget, men jeg vil gerne have Lov til at bemærke i Anledning af, hvad det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Vejstrup) sagde — og det synes jeg, vi skylder de danske Kvinder at sige —, at det i dette Forhold absolut ikke er et Minus at være gift, men tværtimod et stort Plus. Derfor synes jeg, at mange af de indkaldte, som sidder i et selvstændigt Erhverv og ikke er saa lykkelige at have en dygtig Kone i Hjemmet, meget haardere kan trænge til at komme hjem end de gifte. Det ærede Medlem sagde, at vi som Rigsdagsmænd maatte kunne forstaa den Glæde, det maatte være for en gift indkaldt, at komme hjem. Ja, netop den Følelse har vi alle, men vi vilde sikkert ikke sidde saa rolige og glade herinde, dersom vi ikke netop i vort Hjem havde en, der kunde træde i Stedet for os. For ugifte Folk i smaa Landbrugsbedrifter er det sikkert en større Byrde at være indkaldt end for gifte. Det har været som en rød Traad under alle Forhandlingerne baade heroppe og i Folketinget, at det skulde trække fra, at man var gift. Jeg